

сертифікованих за вимогами авіаційних правил, що відповідають нормам ЄС, до 75% (існуючий рівень – 25%), що сприятиме розвитку конкуренції.

Підсумовуючи викладене, слід зазначити, що на сьогоднішній день цивільна авіація стрімко розвивається з метою подальшої її інтеграції до світової авіатранспортної мережі, створення сучасної авіаційної транспортної інфраструктури, підвищення доступності авіап перевезень для широких верств населення, сприяння вільній конкуренції та лібералізації ринку авіатранспорту. Розвиток цивільної авіації сприяє наближенню України до Європейського Співтовариства, поступовій інтеграції України у внутрішній європейський ринок ЄС та спільний авіаційний простір.

Література

1. Повітряний кодекс України від 19 трав. 2011 р. № 3393-VI. Дата оновлення: 04.11.2018. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/3393-17> (дата звернення: 18.10.2019).

2. Про схвалення Національної транспортної стратегії України на період до 2030 року: розпорядження Кабінету Міністрів України від 30 трав. 2018 р. № 430. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/430-2018-p> (дата звернення: 18.10.2019).

3. Офіційний сайт Міністерства інфраструктури України. Статистичні дані в галузі авіатранспорту. URL: <https://mtu.gov.ua/content/statistichni-dani-v-galuzi-aviatransportu.html> (дата звернення: 18.10.2019).

4. Офіційний сайт Державної авіаційної служби України. Програмою діяльності Кабінету Міністрів України визначені заходи для подальшого розвитку цивільної авіації. URL: <https://avia.gov.ua/programoyu-diyalnosti-kabinetu-ministriv-ukrayini-viznacheni-zahodi-dlya-podalshogo-rozvitku-tsvilnoyi-aviatsiyi> (дата звернення: 18.10.2019).

УДК 347.82 (043.2)

Галатенко К.В., студентка,
Юридичний факультет,
Національний авіаційний університет, м. Київ
Науковий керівник: Толкачова І. А., к.ю.н.

ПРОБЛЕМИ РОЗВИТКУ АВІАЦІЇ В УКРАЇНІ

Україна – одна з небагатьох країн світу, в якій авіакосмічна промисловість має досить високий рівень розвитку. На сучасному етапі розвитку велике значення в житті всього людства має авіація і космонавтика. Україна відкрила для себе нові горизонти у 1991 році, коли здобула незалежність [1, с. 67]. У вересні 1992 року Україна

стала членом ІКАО, що дало змогу утвердити власний Повітряний Кодекс та стрімко встановити повітряні мости з багатьма країнами світу [2, с. 196-197].

Що стосується політики провідних українських авіакомпаній, то вона має бути спрямована на інтегрування внутрішніх та міжнародних авіарейсів. Завдяки вигідному географічному розташуванню України та наявності міжнародних аеропортів можливе нове освоєння відкритої ніші ринку – ринку транзитних авіап перевезень [3, с. 148-149].

Для відновлення українських летовищ, важливо переконати уряд і парламент в цільовому інвестуванні коштів, аби покращити рівень життя українців та збільшити попит на авіап перевезення в Україні. Необхідно боротися за лібералізацію авіаринку для створення українського лоукостера. Лоукостери – бюджетні авіакомпанії, які пропонують вкрай низьку плату за авіап ереліт. Засновник концепції Low Cost – США, звідки вона поширилася в Європі на початку 1990-х і в подальшому стала популярною в багатьох країнах світу. Побудувавши абсолютно нову модель бізнесу, в основу якої лягла висока продуктивність праці і низькі накладні витрати, авіакомпанії надали пасажирам можливість літати за дуже низькими тарифами, не характерними для традиційних перевізників.

У Європі дана концепція є надзвичайно поширеною та дієвою. Так, у країнах Європейського Союзу в усіх напрямках літають більше 120 авіакомпаній, готових пропонувати своїм пасажирам найнижчі ціни на авіаквитки, що є надзвичайно вигідно та зручно для пасажирів.

Отже, авіаційна промисловість в Україні потребує великих капіталовкладень. Проблем в авіаційній сфері дуже багато, але це не заважає Україні займати високе місце в сфері авіації. Дещо повільно, але впевнено авіація відновлює свою колишню стабільність. Вжиття урядом відповідних заходів, спрямованих на розвиток авіації в Україні, дозволить забезпечити подальший прогресивний рівень авіації, налагодити взаємозв'язки з іншими країнами, розширити ринки збуту та дасть змогу займати конкурентне місце в авіа-послугах.

Література

1. Історія повітроплавання та цивільної авіації України: бібліографічний показник / МОН України, Національний авіаційний університет, Науково-технічна бібліотека; М.Ф. Семенова, В.Ю. Вахнован, О.П. Шкурко. Київ: НАУ, 2015. 184 с.

2. Международные транспортные организации: справочник /

В.И. Арсенов, К.А. Бекашев, В.Н. Галич, Л.М. Гранков; под общ. ред. В.В. Серебрякова. Москва: Транспорт, 1986. 584 с.

3. Ложачевська О.М., Полторацька О.Т. Глобальна інституціональна взаємодія міжнародних авіаційних організацій з аеропортами України: монографія. Київ: Логос, 2011. 208 с.

УДК 347.824 (043.2)

Джугля Т.С., студентка,
Юридичний факультет,
Національний авіаційний університет, м. Київ
Науковий керівник: Кунєв Ю. Д., д.ю.н., професор

АДМІНІСТРАТИВНО-ПРАВОВИЙ СТАТУС ДЕРЖАВНОГО КОСМІЧНОГО АГЕНТСТВА

Космічні дослідження здійснюються у багатьох країнах світу. Однак для ефективної організації цієї діяльності потрібне належне державне регулювання. Внаслідок цього 29 лютого 1992 року, Указом Президента при Кабінеті Міністрів України було створено Національне космічне агентство України, яке взяло під своє управління понад 30 конструкторських бюро, наукових організацій та установ, військових частин і промислових підприємств, які безпосередньо займалися космічною діяльністю. До 9 грудня 2010 року воно мало назву «Національне космічне агентство України».

Отже, Державне космічне агентство України – це спеціально уповноважений центральний орган виконавчої влади України, який забезпечує реалізацію державної політики в галузі космічної діяльності та несе відповідальність за стан розвитку галузі.

Його основною компетенцією є:

- розробка концептуальних основ державної політики у галузі дослідження і використання космічного простору в мирних цілях та в інтересах безпеки держави;
- забезпечення організації і розвитку космічної діяльності в Україні та під юрисдикцією України поза її межами;
- сприяння підвищенню обороноздатності та національної безпеки держави з використанням космічних засобів;
- організація та розвиток співробітництва України з іншими державами та міжнародними організаціями у космічній галузі [3].

Проблемам правового регулювання космічної діяльності в Україні присвячена низка робіт. Як зазначає І.П. Андрушко, розширення і виокремлення правової регламентації, пов'язаної з дослідженням і використанням космічного простору, викликало до